

[Udenrigsministeren.]

USA ikke, og derved muliggjorde USA, at FN nu er repræsenteret i Den dominikanske Republik med henblik på at søge at finde frem til en politisk løsning af de spørgsmål, som i øjeblikket ulykkeligvis synes at give anledning til ret voldsomme militære opgør.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i fundats af 18. januar 1760 for Arne Magnussens Legat (Den arnamagnæanske Stiftelse).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 5) findes i tidenden sp. 5057, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 753).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til behandling.

Dupont: Udvalget har holdt et møde efter lovforslagets anden behandling. Der er modtaget en henvendelse fra Bibliotekarsammenslutningen for de videnskabelige og faglige Biblioteker. Der er endvidere modtaget en række henvendelser fra enkeltpersoner og personkredse, ligesom amanuensis, cand. mag. Jørgen Raasted har haft foretræde for udvalget.

Den i udvalgets betænkning og af mig ved første behandling citerede redegørelse af professor Ludvig Holm-Olsen, Bergen, og professor Eyvind Fjeld Halvorsen, Oslo, er nu optrykt som bilag til tillægsbetænkningen, ligesom udvalgets medlemmer har fået tilstillet et brev fra den islandske professor Hreinn Benediktsson, dekan ved Reykjaviks universitet. Det er et meget sigende svar på professor Westergård-Nielsens oplysninger om undervisningsmetoder o. lign. ved Reykjaviks universitet.

Herefter indstiller udvalgets flertal, bestående af socialdemokratiets, det radikale venstres og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget og de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Per Møller, lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Der har ikke, som det er fremgået af visse blade, været tale om telefon- og brev-

storm i anledning af det ærede medlem hr. Poul Møllers opfordring i TV i lørdags. I hvert fald har jeg konstateret, at vi i den socialdemokratiske gruppe kun har modtaget 2 breve, og de enkelte folketingsmedlemmer, man har henvendt sig til, har vel stort set fået 1-3 breve og telefoniske henvendelser i anledning af håndskriftsagen.

Der er endvidere tilgået folketingssekretariatet en lang række henvendelser. Der er i går og i dag indkommet et antal protester, som det af tidsmæssige grunde ikke har været muligt at foretage en fintælling af, men antallet kan skønsmæssigt anslås til 8.000. De tidligere til udvalget fremsendte protester udgør ca. 600, hvortil kommer de 1.178 protester, der er fremsendt af en række videnskabsmænd, arkiv-, biblioteks- og museumsfolk m. v., og sekretariatet anslår det samlede antal protester, der er modtaget, til knap 10.000.

Det er jo egentlig let at få folk til at skrive under på dette eller hint; det fremgår bl. a. af, at man i Sjællands Tidende på forsiden for mandag den 17. maj har en stor opfordring til at sende en sådan protest ind.

For flertallet står det imidlertid fast, at vi ønsker at skænke Island de i kriteriet nævnte håndskrifter, samt at der ikke er tale om ekspropriation, men udelukkende om at give islændingene de håndskrifter, der rettelig hører hjemme i Island, og som egentlig kun er i Danmarks eller Den arnamagnæanske Kommissions besiddelse i kraft af et testamente, der, hvis Island på daværende tidspunkt havde været selvstændigt, aldrig havde ladet håndskrifterne havne i Danmark.

Tilsyneladende er det ærede medlem hr. Poul Møller og Den arnamagnæanske Kommission kommet i et vist modsætningsforhold til hinanden. Modsetningen viser sig deri, at det ærede medlem nu har forladt tanken om, at der er tale om ekspropriation. I 1961 benyttede det ærede medlem grundlovens § 73 til at få lovens ikrafttræden udsat. Regeringen, der ikke mente, at der var tale om ekspropriation, fjøede det ærede medlem med hensyn til udsættelsen, men udelukkende for derved at vise sin villighed til forhandling. Det ærede medlem ændrede imidlertid holdning. I den konservative